

LENINA KAROGS

Izrak kopā 1989. gadā
20. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITĒJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 136 (5985)
CETURTDIEN
1989. gada 16. novembrī

Deputātu kandidāti rajona padomes vēlēšanām

14. novembrī rajona vēlēšanu komisija savā sēdē pabeidza reģistrēt izvirzītos deputātu kandidātus rajona padomes vēlēšanām. Reģistrēti 50 deputātu kandidāti:

1. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Nikolajs Bogdanovs, Preiļu centrālās slimnīcas ķirurgs. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

2. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Aleksandrs Mihailovs, Preiļu gāzes saimniecības priekšnieks. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā; Irīda Jansone, Latvijas KP rajona komitejas sekretāre. Izvirzīta Zinību biedrības rajona organizācijas valdes sēdē un rajona sieviešu padomes sēdē; Vitālijs Suprunis, rajona kara komisārs. Izvirzīts Preiļu pilsētas kara un darba veterānu sapulcē.

4. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Dzintra Smukste, rajona tautas izglītības nodaļas skolu inspektore. Izvirzīta rajona tautas izglītības nodaļas arodbiedrības sapulcē.

5. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Oļegs Hlebnikovs, Preiļu 2. vidusskolas direktors. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā. Viņš atsauc savu kandidāturu 4. Preiļu vēlēšanu apgabalā.

6. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Aina Pastore, Latvijas KP rajona komitejas ideoloģiskās nodaļas vadītāja. Izvirzīta partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā un Zinību biedrības rajona organizācijas valdes sēdē.

8. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Mihails Mihailovs, Latvijas KP rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētājs. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā un Zinību biedrības rajona organizācijas valdes sēdē.

10. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Elma Aksjonova, rajona iekšlietu daļas nepilngadīgo lietu inspekcijas inspektore. Izvirzīta Zinību biedrības rajona organizācijas valdes sēdē; Vilhelms Velekis, rajona sadzīves pakalpo-

jumu kombināta direktors. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

11. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Jāzeps Uljanovs, rajona iekšlietu daļas vecākais valsts autoinspektors. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

12. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Jānis Balba, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta ceļa vadītājs. Izvirzīts rajona sadzīves pakalpojumu kombināta mēbeļu ceļa arodbiedrības sapulcē.

13. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Vladimirs Haritonovs, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas priekšnieks. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

15. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Pjotrs Vartminkis, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta partijas pirmorganizācijas sekretārs. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā; Maija — Dzidra Kručiņa, Līvānu 1. vidusskolas skolotāja. Izvirzīta Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

16. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Atis Sedvalds, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā un Zinību biedrības rajona organizācijas valdes sēdē; Marija Stahdzāne, Līvānu stikla fabrikas kluba vadītāja. Izvirzīta Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē; Aleksandrs Mickevičs, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta ceļa priekšnieks. Izvirzīts komjaunatnes Preiļu rajona komitejas plēnumā.

18. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Ansis Smirnovs, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenais mehāniks. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

19. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Viktors Mauriņš, valsts apdrošināšanas inspekcijas vecākais inspektors. Izvirzīts Līvānu pilsētas izpildkomitejas partijas pirmorganizācijas sapulcē.

20. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jānis Romāns, Preiļu 21. PMK priekšnieks. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā; Valtris Utināns, Preiļu 21. PMK darbu vadītājs. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

22. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jāzeps Brencis, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta inženieris — enerģētiķis. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

23. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jevgēnija Reinbaha, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ražošanas daļas priekšniece. Izvirzīta partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā; Aina Kalvāne, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kadru daļas priekšniece. Izvirzīta Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

24. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jolanta Kozlova, Līvānu stikla fabrikas arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja. Izvirzīta rajona sieviešu padomes sēdē.

26. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jānis Kovaļevskis, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta atslēdznieks. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

28. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Vjačeslavs Sosedovs, Līvānu zonālās slimnīcas galvenais ārsts. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā; Ausma Pfafrode, Līvānu stikla fabrikas vecākā inženiere. Izvirzīta Līvānu stikla fabrikas bērnu-darža kolektīva sapulcē.

29. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Jevgēnijs Skreivers, Līvānu stikla fabrikas direktors. Izvir-

zīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

30. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Marija Dubiņina, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta māksliniece. Izvirzīta rajona sieviešu padomes sēdē; Irāida Glušņonoka, Līvānu slimnīcas nodaļas vadītāja. Izvirzīta Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

31. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Viktors Alpajevs, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas konstruktors. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē un Līvānu bērnu mākslas skolas kolektīva sapulcē; Pāvels Maruševiskis, republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta elektromontieris. Izvirzīts republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta energoceha darbinieku kolektīva sapulcē.

32. Aglonas vēlēšanu apgabalā — Silvijs Madelāne, Aglonas vidusskolas direktore. Izvirzīta Aglonas vidusskolas darba kolektīva sapulcē.

35. Jaunaglonas vēlēšanu apgabalā — Antons Bekis, Aglonas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

38. Vārkavas vēlēšanu apgabalā — Igors Fedotovs, kolhoza «Vārkava» priekšsēdētājs. Izvirzīts kolhoza «Vārkava» pilnvaroto sapulcē; Jānis Mivriņieks, «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieka vietnieks. Izvirzīts komjaunatnes Preiļu rajona komitejas plēnumā.

39. Galēnu vēlēšanu apgabalā — Jānis Kupris, kolhoza «Galēni» priekšsēdētājs. Izvirzīts kolhoza «Galēni» partijas pirmorganizācijas sapulcē.

40. Lomu vēlēšanu apgabalā — Jevgēnija Stikāne, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja. Izvirzīta kolhoza «Galēni» 3. un 4. ražošanas iecirkņu darba kolektīvu sapulcē; Valentīna Saleniece, Galēnu cie-

ma Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja. Izvirzīta vēlēšanu sapulcē dzīvesvietā.

41. Jersikas vēlēšanu apgabalā — Jānis Greidāns, kolhoza «Jersika» priekšsēdētājs. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

47. Rožkalnu vēlēšanu apgabalā — Imants — Jānis Bekešs, rajona iekšlietu daļas priekšnieks. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

50. Pēternieku vēlēšanu apgabalā — Salijana Sulte, kolhoza «Rožupe» galvenā ekonomiste. Izvirzīta kolhoza «Rožupe» Lielojuru un Laivacumu fermu darba kolektīvu un partijas pirmorganizācijas sapulcē; Laimonis Vindelis — kolhoza «Rožupe» galvenais grāmatvedis. Izvirzīts kolhoza «Rožupe» Kalna fermas darba kolektīva sapulcē.

53. Rušonas vēlēšanu apgabalā — Ivans Kokins, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas udešslēpošanas bāzes direktors. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļu apvienotās valdes sēdē.

54. Kastīres vēlēšanu apgabalā — Boriss Kuzmins, Valsts drošības komitejas rajona nodaļas priekšnieks. Izvirzīts partijas Preiļu rajona komitejas plēnumā.

58. Silajānu vēlēšanu apgabalā — Anna Arakčejeva, Silajānu devīngadīgās skolas direktore. Izvirzīta Suvorova kolhoza mehanizatoru sapulcē.

63. Sīlukalna vēlēšanu apgabalā — Juris Leclis, Upenieku Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs. Izvirzīts kolhoza «Sīlukalns» 1. ražošanas iecirkņa darba kolektīva un autovadītāju kolektīva sapulcēs; Pēteris Mičulis, kolhoza «Sīlukalns» automehāniks. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes Sīlukalna grupas sapulcē.

Pavisam rajona padomes vēlēšanām izvirzīti 149 deputātkandidāti.

Attēlā redzam Jēkabpils 8. autokombināta Preiļu filiāles labākos autovadītājus Arkādiju Fedotovu, Anatoliju Mazajevu, Nikolaju Leonovu. Trešā ceturksņa pārvaļājumu plānu tonnās viņi izpildījuši par 121 — 157 procentiem.

J. SILICKA foto

Atgriezoties

„Vai

pie
publicētā

kritizēsiet?“

— bezcerīgi jautāja V. Karpajevs, Daugavpils starprajonu kurināmā ražošanas uzņēmuma Preiļu ceha priekšnieks. Tomēr jautājums palika bez atbildes, jo stacijā mēs satikām visizturīgāko četrinieku — kolhoza «Zelta vārpa» autovadītājus, kuriem ļoti negribējās braukt projām ar tukšām kravas kastēm (benzīna trūkuma laikā). Bet tuvākle atbrauca, zaudējuši jebkādas cerības Aglonas stacijā iekraut ogles.

Jā, redakcija atkal ir spiesta atgriezties pie šī temata. Pirmā publikācija par kurināmā iekraušanas darbu neapmierinošu organizāciju bija rajona laikrakstā šī gada 17. augustā («Dzīvostim draudzīgi» jeb Kādas sekas rada nepardomāti līgumi»). Tieši pēc mēneša mums atbildēja divas amatpersonas — J. Račko, Baltijas dzelzceļa priekšnieka vietnieks, un S. Baikis, dzelzceļa Daugavpils nodaļas priekšnieks.

Abas atbildes vienādas, tomēr deva cerības tam, ka stāvoklis uzlabosies. Izrādās, gan iekrāvējs TO-18 stacijai ir iedalīts, «ar lielāku darba ražīgumu salīdzinājumā ar morāli un fiziski novecojušo», gan «veikti operatīvie pasākumi, lai Rēzeknes ražošanas iecirkņa iekrāvēja vadītājs strādātu Aglonas stacijā», gan «raksts apspriests darba kolektīvā, vainīgie darbinieki saukti pie disciplinārās atbildības».

Turpretī realitāte ir šāda: 5. novembrī stacijā tika ņemtas 700 tonnas ogļu. Svētkos, pats par sevi saprotams, kurš tad brauks tās iekraut? Un V. Karpajevs ņēma rokās klausuli 9. novembrī. Rezultāts? 9. novembrī iekrāvēja vadītājs atbrauca

(Hobeigums 2. lpp.)

„Vai kritizēsiet?“

(Sākums 1. lpp.)

no Daugavpils ap plkst. 10.00 un strādāja tikai līdz plkst. 15.00. Bet 10. novembra rītā iekrāvējs pavisam salūza. Lūk, šāda «operatīvitate», šāds «darba ražīgums».

Kaut gan nav brīnums: ik reizi uz iekrāvēja strādā cits vadītājs.

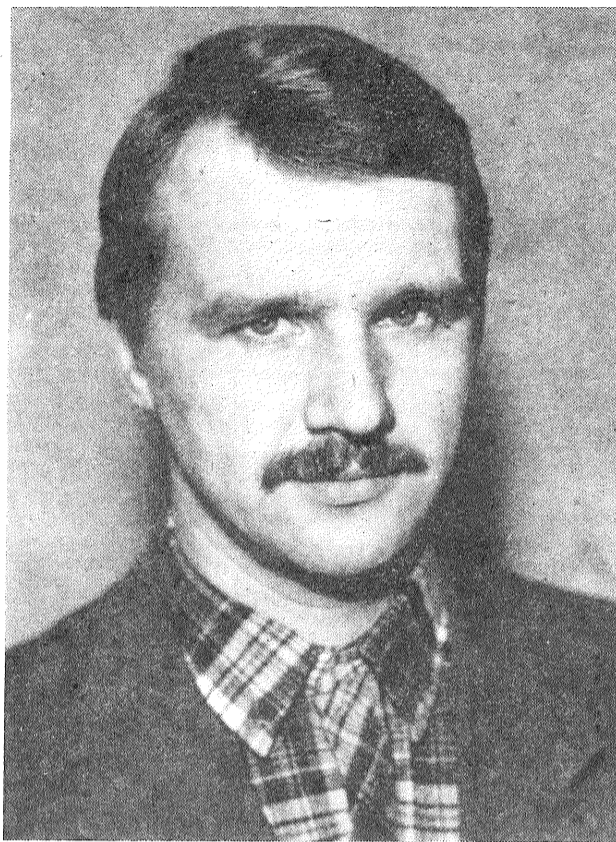
Tā arī pa kārtējām brīvdienām palika neizkrautas 500 tonnas ogļu, par ko dzelzceļnieki, protams, kurināmā ceļam noteiks sodu. Bet ja nu ogles vēl pievedīs?

Sodien jau nav zināms, kurš savā laikā izrikojās tik nesaprātīgi, pakļaujot rajona kurināmā ceļu Daugavpils starprajonu kurināmā ražošanas uzņēmumam.

Filiālēm liktenis nav apskauzams, — tas nozīmē gan mehānismu sadali pēc atlikuma principa, gan atbilstošus fondus, nav inženierdienesta. Taču pēc kautiņa, kā saka, dūres nevicina, un šodien ir nepieciešams labot to, kas vēl labojams.

Nepretendējot uz dzelzceļa vadītāju līstikuma novērtējumu, tomēr gribētu uzaicināt vienā no tādām dienām biedrus J. Račko un S. Baiko uz Aglonas staciju, lai būtu iespēja parunāt ar autovadītājiem, paklausīties, ko un kā par viņiem saka, un visbeidzot tikt sodīti tie, kuri ir atbildīgi par izkraušanas un iekraušanas darbiem, un tas tiku darīts ne simboliski, bet faktiski. Jo rakstu var «apspriest kolektīvā» ilgi un daudz, bet svarīgs ir kas cits — kā uz to reaģēs kolektīvs. Soreiz, iznāk, nav bijis nekādas reakcijas.

I. KOROĻOVA

Izvirza veterāni

Deputāta kandidāts

Preiļu kara un darba veterānu padomes sapulcē pilsētas padomes deputātu kandidātu izvirzīšanā tika ieteiktas četras Afganistānā dienējušo karavīru kandidātas: A. Skutelis, V. Nikolajevs, P. Kalinovskis, V. Rimovičs. Viņi ir pilsētas kara un darba veterānu padomes locekļi, aktīvi iesaistās padomes darbā.

Trīs no viņiem savas kandidatūras atsauc.

Par Vladimīru Rimoviču nobalsoja vienbalsīgi. 9. novembrī pilsētas vēlēšanu komisijas sēdē V. Rimovičs (attēlā) reģistrēts kā pilsētas padomes deputāta kandidāts. Viņš ir baltkrievs, dzimis 1962. gadā, precējies, ir dēls, strādā autobusu parkā par autovadītāju, padomē vada sadzīves un komunālo komisiju.

K. BUTOVA,

pilsētas kara un darba veterānu padomes priekšsēdētāja

J. ZANDES foto

(Nobeigums, Sākums laikraksta 135. numurā.)

Poels Karps

Metropole vai republika?

VAI TAD Eiropa, kas agrāk bija saplosīta nesašuja mos gabalos, tagad nav apvienojusies ekonomiskā asociācijā, kurā zaudē nozīmi valstu robežas, tiek radīta kopīga valūta, dziļi integrēta saimniecība? Vai mums ir vērts iet uz pretējo pusi? Vai nebūtu labāk visu atstāt, kā ir, un pat pilnīgi unicēt valsti?

Lai gūtu atbildi, atcerēsimies, ka Eiropā apvienota saimniecība veidojās jau 1943. gadā, un tajā ietilpa ne tikai Rietumu valstis (izņemot Angliju), ne tikai Vācijas rietumi, bet arī tās austrumi, un Polija, Čehoslovākija, Austrija, Ungārija, Dienvidslāvija un padomju zemes līdz Volgai un Kaukāzam. Bet šī Hitlera iedzīvotāju «integrēta» vienotā saimniecība tautās izraisīja pretestību un nespēja pastāvēt. Integrāciju panākt ne jau ar vardarbību, lūk, kas ir pats galvenais! Tagadējās Eiropas asociācijas pamatā likts savstarpējās izpildzības, saskaņas consensus princips, nevis iespēja vairākumam samīt un nomākt mazākumu. Tieši savstarpējā sadarbība Eiropas asociācijai deva panākumus, kādus ar varu nebūtu iespējams gūt!

Tāpēc arī mums nepieciešamās integrācijas labad tautām jāatdod pašnoteiktības tiesības. Tad tās stāsies ekonomiskās attiecībās savstarpējā izdevīguma dēļ, nevis vienkārši pakļaujoties kopēja mērķa «abstrakcijām», kuru dēļ tās kāds kādreiz saliedējis. Ja no Krievijas republikas būtu bijis atkarīgs, vai sūtīt cilvēkus apgūt neskartās zemes Kazahijā vai šo spēku ieguldīt Orlas un Voronežas zemēs un pašai dot valstij maizi, ja Krie-

vijas republika būtu izlēmusi, vai cilvēkiem savikt ciešāk jostas, lai būvētu jaunu rūpnīcu Latvijā, kur nav darbaspēka, vai labāk piedāvāt jaunus darbgaldus vecai rūpnīcai Leningradā ar tās augsti kvalificēto strādnieku šķiru, liekas, labums būtu bijis ne tikai krieviem, bet arī visai valstij. Vēl jo vairāk tādēļ, ka gan Kazahija, gan Latvija pašas atrastu labāko izmantotību savām zemēm un darbarokām.

Tādēļ, ka no Azerbaidžānas izsūknēja naftu, labāk nesāka dzīvot ne azerbaidžāni, ne armēņi, ne krievi, ne ukraiņi. Tādēļ, ka Uzbekija nomocīta ar kokvilnu, atkal ieguva ne jau uzbeki, taču arī ne Meshetijas turki, ne tadžiki, ne kazahi. Un tā varētu ilgi turpināt, jo bezsaimnieka, nevienam nepiederošā saimniecībā valsts bagātība nenāk par labu tās iedzīvotājiem.

Tādēļ laiks darīt galu piecāpju nevienlīdzībai, tatāru un turkmēņu, burjātu un moldāvu nevienlīdzībai, un tā joprojām. Ja mēs atzītu kaut vai to, ka katrai tautai ir tiesības uz to mitināšanās vietu, Galējo Ziemeļu tautas nebūtu nonākušas līdz to tagadējām traģiskajām stāvoklīm. Ar tām nebūtu iespējams nerēķināties, sperot kāju

to zemē. Šīs tautas kontrolētu taigas iecirkņu iedalīšanu derīgo izrakteņu ieguvei vai rūpniecībai, un ar šiem zemes gabaliem apietos nesalīdzināmi saudzīgāk, bet par kaitējumu maksātu vietējai, nacionālajai varai. Tādā ziemeļnieki ne tikai ciestu mazākus zaudējumus, bet arī gūtu labumu sakarā ar savu zemju attīstību, saņemot līdzekļus tradicionālās dzīves pilnveidošanai un kultūras attīstīšanai. Bez tam šodien jātiecas ne jau pēc rezervātiem.

Lai atjaunotu tautu vienlīdzību, protams, vajadzēs ņemt vērā starp tām izveidojušās attiecības, noskaidrot, vai, teiksim, čečenieši un inguši arī turpmāk vēlas dzīvot kopā vai viņiem labāk šķirties, vai kabardieši, čerkesi un adigeiņi vēlas dzīvot šķirti, dažādās republikās, turklāt tur apvienojoties ar pavisam citām tautām? To vajadzēs pavaicāt viņiem, neizlemjot viņu vietā, nebaidoties no nacionālo robežu precizēšanas strīdīgos gadījumos ar referenduma starpniecību, kur izšķirošā balss jādod nevis sezonas strādniekiem, bet gan neatkarīgi no nacionālā tētes tēm, kuru ģimenes šajās vietās dzīvo pieteikami ilgi.

Ir arī acīm redzami jautājumi. Ja maksīgi izveidotajā Eb-

reju autonomajā apgabalā pusgadsimta laikā brīvprātīgi apmetušies tikai nedaudz vairāk par pusprocentu (0,56 procenti) visu PSRS ebreju, turklāt no šī pusprocenta tikai viena septītā daļa pārvalda nacionālo valodu, skaidrs, ka tas nav nekāds nacionālais apgabals (no tā iedzīvotājiem ebreji ir tikai 5,3 procenti), ebreju dzīvošanai tur nav arī nekāda vēsturiskā pamatojuma.

Dzīvotspējīgi valstiski veidojumi rodas ne tikai sakarā ar nacionālās kultūras kopību, lai gan tas ir ļoti svarīgi, bet arī vēsturiski ekonomisko apstākļu dēļ. Demokrātijas apstākļos cilvēki var mierīgi sadzīvot, vienā ēkā var strādāt dažādas nacionālās skolas, vienā izdevniecībā — nākt klajā grāmatas dažādās valodās. Arī pie mums nekas nemudināja Krimas krievu iedzīvotājus no turienes izbraukt, kad tā ar vienu spalvas vilcienu nezin kāpēc no KPFSR tika nodota Ukrainas PSR. — kā redzam, par spīti tagadējām runām par republiku iekšējo robežu neaizskaramību, kad sagribēja tās viegli tika mainītas. Demokrātiskā sabiedrībā cilvēki mierīgi dzīvo nacionālā vidē, stājas jautās laulības, asimilējas vai saglabā vecāku kultūru, — un tas ir dabīgi, neviens ar varu nekur nav jāpārvieto. Bet vienmēr ir jāreķinās ar katras tautas kompakto masu savdabīgiem dzīves apstākļiem un ierāšām. Daudzi tagadējie nacionālie konflikti izauģuši no šās elementārās patiesības neievērošanas.

To cēlonis neaprobežojas ar tā cilvēka personiskajām īpašībām, kas «varēja» vērst pret veselām tautām savu lielvalstis-

ko naidu». Pati iespēja tā rīkošies radās tāpēc, ka tautu savstarpējās attiecībās pie mums aprobežojas ar ikvienu attiecībām ar centru. Citam ar citu — arī ar centra starpniecību. Nacionālās attiecības aplūkojot kā vertikālas, tajās izšķir tikai centricitātes un centrālās tendences. Krievu tauta, ar tādā pieejā nacionālajām problēmām pacelt, pāri citām, nokļuva skaidri redzami melnā stāvoklī, jo neviens tai neļautāja, vai tā vēlas būt par lielvalsts iemiesojumu, visaptverošu aizbildni vai labdari, vai varbūt vēlētos ne tik skaļu, bet sev, saviem bērniem un tēviem, savai saimniecībai un kultūrai patstāvīgu dzīvi. Taču patiesai savienībai svarīgas ir nevis vertikālās, bet, tieši pretēji, horizontālās saites.

Ja Krievijas republika nodibinātu savstarpēji izdevīgus horizontālus kontaktus ar Uzbekiju, Tatāriju, Armēniju un Jakutiju, bet tās savukārt savā starpā. Ja šīs saites balstītos nevis uz direktīvām no augšas, bet gan uz ekvivalentu vērtību apmaiņu, drīz vien noskaidrotos, ka mūsu savienība ir stiprāka, nekā mums pašiem liekas, un mūsu republikas patiesība cita citai ir ne mazāk vajadzīga kā Eiropas asociācijas valstis. Un arī mums jāorganizē savs kopējs tirgus vertikālās sadales no augšas neatsnīgās un neefektīvās sistēmas vietā. Šās uzbūves absurdu vienīgi uzsvēr tas, ka pār citām tautām paceltā tauta savā vairākumā ne tikai nesāņem no tā peļņu, bet bieži vien cieš pat zaudējumus.

(No izdevuma «Kņižņoje obozreņije»)

Grāmatas propagandistiem

Partijas rajona komitejas bibliotēka propagandistiem piedāvā jaunu metodisko literatūru.

Politmācību iedarbība... Ko izsaka šis jēdziens? Kāda ir tā būtība? Kādi ir iedarbības kritēriji? No kā šodien tie ir atkarīgi? Uz šiem un ar tiem saistītiem jautājumiem mēģina atbildēt I. Migovičs savā darbā «Zināšanas, pārliecība, darbība», kas balstās uz PSKP CK 1987. gada 15. septembra lēmuma «Par darbaļaužu politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmas pārkārtošanu» izpildes pirmajiem soļiem.

Sarežģīts un daudzveidīgs ir propagandista darbs. Viņa darbs kultūra tieši iespaldo notiekošos pārbūves procesus sabiedriskajā un personiskajā dzīvē. Propagandista darba kultūra — uzskatāma plašu zināšanu parādīšana, māksla sazināties ar cilvēkiem. Mums pietrūkst literatūras,

kas attēlotu propagandista darba kultūru. Ieskatu tajā tagad sniedz grāmata «Propagandista darba kultūra». Tās sagatavošanā lēlka savas pūles autoru kolektīvs, kas sastāv no propagandistiem praktiķiem.

Propagandista galvenais ierocis ir vārds, iedarbības pamatmetode — pārliecināšana. Tāpēc mutiskās uzstāšanās meistariņe ir propagandista sagatavošanās svarīgākā daļa jebkuram, kurš izmanto vārdu kā līdzekli ideoloģiskajai audzināšanai un pārliecināšanai, partijas politikas izskaidrošanai, cīņai par pārbūvi. J. Nožina grāmata «Mutiskās uzstāšanās meistariņe» trešais izdevums sagatavots, ņemot vērā XIX partijas konferences un vēlāko PSKP CK plēnumu materiālus.

Kārtējā krājuma «Politiskās izglītības metodikas jautājumi» ir materiāli, kas atspoguļo marksisma-leninisma institūtu darbi-

bu. Krājumā daudz uzmanības veltīts mācību diskusiju metodei. Tas ir saprotams, jo svarīgi ir vispārēji aktivizēt mācību procesu. Lasītāju uzmanībai tiek piedāvāta viena no izdošanai sagatavotā jaunā mācību līdzekļa «Partijas izglītības metodika» nodalījums.

Politiskās izglītības pārkārtošana nav iespējama bez pasāvisgas propagandistu kadru metodiskās meistariņes paaugstināšanas. J. Komarova un citu autoru mācību līdzekli «Propagandista metodiskā meistariņe: būtība un pilnveidošanas ceļi» tiek izskatīta nodarbību sagatavošana, organizācija un norise, aktīvo mācību metožu pielietošana nodarbībās.

Grāmata «Politmācību metodika» autori centušies apkopot mūsu republikas labāko propagandistu pieredzi.

J. LEDOVSKA, vecāka bibliotekāre

Rajonā, ar kuru sacensāties

Vissaldākais cukurs

Lai cik reizes neteiktu «halva», mutē saldāk nekļūš — saka Austrumos. Lai cik taupīgi arī būtu par taloniem pirktu cukuru, ievārijumam, maizītei un tējai tomēr nepietiek. Rēzeknes rajona kolhozs «Gaigalava» tālab pārgājis uz pašapgādi ar deficīto produktu. Tika likta lietā iespēja noslēgt tiešu līgumu starp ražotāju un uzņēmumu.

Gada sākumā kolhoznieki ar cukurfabrikā oficiāli vienojās par cukurbiešu nodošanu rudenī ar jauniem noteikumiem: par katru ražas tonnu uzņēmums pārdo 100 kilogramus gatavā produkta par pazeminātu cenu. Turklāt atdos atpakaļ cukura

vārišanas blakusproduktus, kas allaž ļoti noder lopbarības virtuvēs. Jēkabpils cukurfabrikā labprāt tam piekrita — labam pasākumam vienmēr atradīsies nepieciešamās jaudas.

Lūk, ko nozīmē šis stimuls! Saimniecībā, kur zeme ne tuvu nav piemērota šai kultūrai, izaudzēja divas reizes vairāk «komerciālo» biešu nekā plānots. «Gaigalavā» tagad iepirks apmēram 20 tonnas cukura par pazeminātām cenām. Cukura pašsagādes metodi jau izmanto daudzi republikas kolhozi un padomju saimniecības, kā arī atsevišķas zemnieku saimniecības.

LATINFORM

Atklāti sakot, kad pirms Oktobra svētkiem laikraksta redakcijā ieradās agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhoznieki, neticēju, ka mūsu slavenajā firmā arīdzan dažkārt valda nesaimnieciskums, daļa laba speciālistu neizdarība un galu galā nozlegums pret izaudzēto ražu un saimniecības mantu.

Bet labāk visu pēc kārtas. Ražošanas iecirkņi, kuru vadot viens no saimniecībā visai populāriem cilvēkiem F. Gromovs, šogad esot sapūdēts un zemē iearstis krievs līnu stiebrņu daudzums. Tas pats noticis ar līnsēklām. Un vēl neizdarību, pa roku galam veiktu darbu vai, precīzāk sakot, nedarbu esot uz katra soļa. Kaut vai tas, ka pēc timotīna nokulšanas laba lopbarība palikusi uz lauka. Saka: labāk būtu cilvēkiem atdevuši šo tīrumu. Viņi sakoptu un lopņiem izbarotu, bet nē, iecirkņi rīkojoties pēc principa, — lai labāk sapūst, nekā atvēlēt cilvēkiem.

Kopā ar redakcijas fotogrāfu nolēmām šos faktus pārbaudīt. Pārsteigumam nebija robežu. Tik tiešām Lielajos Rumpos nesen uzartajā laukā vēl rēgojas līnu stiebrņu atliekas. Vēl bēdīgāks skats atklājās pie līnsēkļu zārda. Daļa pogaļu vēl sazārdota, daļa (sapuvusi) pie zārda, bet daļa samesta tuvīnā mello-rācijas kaudzē, kurai kāds tālredzīgāks pielicis sērkoņus, un šīs līnsēklas todien gruzdēja, tādu savādu līnēlas un deguma smārdu izplatīdamas. Zēl, ka mēs esam tik bagāti šajā vispārējā ekonomikas pagrimuma laikā. Vai tiešām taisnība tam cilvēkam, kurš mums centās apgalvot: «Mūsu firmā viss būs okei! Mums taču sava līnu fabrika!»

Pa ceļam iegriezāmies mums norādītajā mākslīgo mēslu glabātuvē, un jāteic, ka atkal palikām bez valodas. Skūnī, kur, kā saka, visi vārti vajā (jumta arī nav), glabājas simtiem maisiņu tautā tā dēvētā «selitra», vai varbūt arī kādu citu minerālmēslu. Daba darijusi savu. Maisi

Rajona lauku aktualitātes

saijuši, sapuvuši, minerālmēsli daļēji izjukuši. Protams, mēs nesareķinājam, cik zaudējumu saimniecībai devis šis nesaimnieciskums. Atjausim to izdarīt kompetentem agrofirmas speciālistiem. Jo ir dzirdēts, ka gada beigās agrofirmā īpaši nopietni izsverot katra atbildīgā darbinieka veikumu un no tā nosakot tā dēvēto trīspadsmito algu. Lai tā būtu arī šoreiz!

A. VELDRE

Lini, lini, kam tie lini?

ATTELOS: jau minētais arums ar līniem, līnsēkļu zārdi un minerālmēslu noliktava.

J. SILICKA foto

Šeit var atrast cilvēcību

Šo vēstuli ierosināja uzrakstīt mana septiņpadsmitgadīgā meita, kura pārāk kritiski vērtē sevi un tēzciņvēkus. Uz jautājumu: «Kāda tu vēlētos būt un kuru no pazīstamajām sievietēm vērtē visaugstāk?» atbilde bija — I Vārkaņas bibliotekāri.

Mēs šeit dzīvojam divus gadus. Bibliotēkā visa mūsu ģimēnīte ir bieži. Tās vadītāja ir apbrīnojama sieviete. Tikai diēvs un viņa pati zina, pa kādām laipnām viņa atrod ceļu uz visapslēptāko cilvēka dvēseles stūrīti. Apcieļojot mūsu bibliotēku arī tad, kad uz sirds ir uzvīlies vissmagākais akmens, jās aiziesiet no tās ar vieglu sirdi. Šeit var atrast mūsu laikmeta vislielāko deficītu — CILVĒCĪBU!

Ši apbrīnojamā sieviete redz cauri, saprot gan mazu, gan lielu, gan laimīgu, gan nelaimīgu bez vārdiem. Un šeit nav svarīgi, vai viņš ir vienkāršs darba rūķis vai atbildīgs darbinieks.

Mēs neqribam savu bibliotekārti slavināt, viņa pēc tā nelīgojas, bet gribētos, lai šo vēstuli publicētu. Tad mēs, daudzas sievietes, padomātu par savu iekšējo pasauli, sakārtotu to. Mēs varam uzlikt visdārgāko kosmētiku un ledomāties: nu viss ir kārtībā. Bet iekšējā sirdsapziņas qaismā? Pasas mēs to neredzam. To redz citi: pat sirmā un pakurta tantīna, pat trīsgadīgs mazulītis.

Šajās bezsaulainajās rudens dienās nesīsim savās sirdīs vairāk saules. Un tā saulītis gan apkārtējos, gan mūs pašus.

A. IVANOVA (Vārkavā)

KOMENTĀRS IEB ISA UZZI-NA. Anna Spūle strādā bibliotēkā no 1963. gada 1. oktobra. Sākumā tas bija Ančinos, bet visi tālākie gadi pagāja Vārkavā. 1985. gadā viņa saņēma medaļu «Darba veterāns».

Sirdsdaugava Ogres rajonā

(Nobelīgums. Sākums laikraksta 135. numurā.)

Ja 1959. gadā Ogrē bija jau 7 400 ledzīvotāju, tad pēc 1989. gada tautas skaitīšanas rezultātiem no rajona 66 100 ledzīvotājiem Ogres pilsētā ir 30 000 ledzīvotāju.

Tālāk mēs nonākam Tomē, ar kuras apkārtni mūs iepazīstina Tomes deviņgadīgās skolas skolotāja Irma Kruška. Arī šim vienam no agrākajiem mazākajiem pagastiem Latvijā starp Daugavu un lielajiem mežu masīviem ir sava vēsture.

Pirmās ziņas par Tomi ir no Kurzemes hercogistes laikiem, kad Tomes muižas arendators Slīpenbahs pie Keguma krācēm kīlājis uz sēkļa uzsedušās strūgas, ja tās atradušās tuvāk Daugavas kreisajam krastam. Viņam bieži vien izcēlies strīds ar zviedriem, kas tai laikā valdīja Daugavas labajā krastā Vidzemē un darīja to pašu.

Hercoga Jēkaba laikā Tomē bijušas pulvera dzirnavas, stikla fabrika un papīra dzirnavas. Uz Tomē ražotā papīra ir iespiesta arī pirmā latviešu bībele. Daugavā netālu no Tomes atradusies viena no daudzajām hercoga Jēkaba ostām un kaļķu ceplis.

Tomes muiža karos izpostīta, arī visa Tome galīgi nopostīta I pasaules kara gados, sāka to jauna celt 1920. — 1925. gados. 1924. gadā atklāj skolu, pēc tam uzcelj pagastnamu. 1927. gadā atklāj Tomes baznīcu. 1932. gadā — Tautas namu. Baznīcu vācieši uzspridzināja II pasaules karā.

Pie Tomes skolas apskatām pieminekli, kas uzcelts 1944. gada septembrī pie Tomes kritušajiem padomju izlūkiem. Izlūku grupas «Baikāls» komandieris Arvids Roze, sakarnieks Smirnovs un radists Jurijs Zuvajlovs 20. septembrī krituši

varoņu nāve nevienādā eiņā Tomes mežos, kur arī viņu kapa vieta lezīmēta ar plāksnīti.

Divus kilometrus no šosejas Tomes mežos atrodas Tomes zivju audzētava, kas šodien nes rūpnieciski eksperimentālās lašu audzētavas nosaukumu. Te mūsu pavadonis ir audzētavas direktors Kušķis.

Tā ir viena no 5 mūsu republikas zivju audzētavām, kuras sākums meklējams divdesmitajos gados. Tad apkārtnējie saimnieki sarunāja izveidot te dīkus un audzēt karpas. Šis nodoms neizdevās, jo karpām nederēja aukstais avotu ūdens. Tad 1928. gadā šos izbūvētos dīkus atpirka valsts, un īpašā ēkā, izveidojot plašu avotu ūdeni pievadīšanas sistēmu, no ikriem tika izaudzēti zivju mazuli.

Tā laikā no 1930. gada līdz 1936. gadam Tomes zivju audzētava ir izlaidusi pavisam 6,6 miljonus lašu mazulu, 4,5 miljonus taimiņu, 8 miljonus jūras siģu, 2 miljonus lidaku, 0,2 miljonus foreļu un citu zivju mazulu, kopā 84 miljoni tonnu.

Zivju audzētavas teritorijā saglabājusies ēka, kurā kādā vasarā uzturējies toreizējais Valsts prezidents Kārlis Ulmanis, te viņam paredzēts iekārtot piemīnās stūrīti.

Pēc II pasaules kara zivjraudzētava stipri paplašinājusies. Astoņdesmitajos gados nodots ekspluatācijā jauns korpus. Šodien iekārtoti 2 cehi zivju mazulu audzēšanā un eksperimentālais cehs pēc jaunākajām zinātnes atziņām. Arī mēs sīki iepazīnāmes ar lašu mazulu audzēšanas tehnoloģiju. Izaudzētos divgadīgos lasēnus izlaiž pie Daugavas letekas jūrā.

Tālāk izejam pie tā saucamās Tomes salas, lai pēc 8 kilometru pārgājiena gar Daugavas krastu sasniegtu Keguma tiltu. Starp

Daugavu un Ličupi atrodas prāva pussala, kuras ledzīvotājus sauc par saliniekiem. Te pie Pantersillem Daugavas kreisajā krastā atrodas slavenā Tomes skansis, kas šodien skaitās republikas nozīmes arheoloģijas piemineklis. Pie Valatu mājas var apskatīt karsta aku. Pati Ličupīte šodien «mirusi», jo, paceļoties ūdens līmenim Daugavā, apstājusies tās tecējums.

Keguma HES šogad 20. oktobrī atzīmēja piecdesmito gadskārtu. Pirms 50 gadiem te vēl bija tautas dziesmās apdziedātās, kugošanai bīstamās Keguma krāces. Daugavas ūdensspēks ir viena no lielākajām mūsu republikas dabas bagātībām, taču to jāprāt saprātīgi izmantot. Daugavas hidroresursi koncentrējas galvenokārt upes krācīnājā posmā. Trīsdesmitajos gados, kad vēl nebija sāta Keguma HES būvniecība, Daugavā posmā no Livāniem līdz Doles salai bija 27 krāces. Kā lielākās minamas Curbiņu krāce, Vinkelmana strauts, Kažumata krāce un pati bīstamākā — Keguma krāce. Pēc HES uzcelšanas izveidojusies lielā Keguma ūdenskrātuve, kuras garums ir 44 kilometri ar 40 miljonu kubikmetru lielu ūdens daudzumu.

Keguma HES pirmo izbūves projektu izstrādāja 1914. gadā Baltijas — Melnās jūras ūdensceļu izpētes grupa. 1932. — 1933. gados pie Keguma krācēm projektēšanas darbus veica amerikāņu ģeoloģiskās izpētes grupa «The Foundation Company». Maksimālais konstatētais kritums — 14,5 metri. Aprēķini rādīja, ka tieši šeit vislētāk un visātrāk var uzcelt hidroelektrostaciju, un tāpēc tieši šī vieta uz Daugavas kļuva par pirmo hidroelektrostācijas būves vietu. No Keguma apkārtnes uz Brīvības muzeju pārveda Tunulu ūdensdzirnavas. 1936. gada 20. jūlijā toreizējais Valsts prezidents Kārlis Ulmanis pieņēma lēmumu uzcelt Keguma HES. To cēla ar valsts aizņēmumu un tautas ziedojumu palīdzību. Ilgu laiku nevarēja vienoties, kam vadīt Keguma HES celtniecību: franču vai zviedru firmai. Beidzot 1936. gada septembrī zviedru firma SENTAB

(Svenska Entreprenad Aktion Balaget) sāka celtniecības darbus. Lielu tautas svētki izvērtās 1937. gada 22. maijā, kad Daugavā izraktajā būvbedrē 10 metrus zem upes līmeņa ieguldīja kapsulu ar mākslinieciski izveidotu pergamentu ar visu Keguma tehnisko darbinieku un toreizējo valsts vadītāju parakstiem. 1939. gada 15. oktobrī Keguma HES sāka dot pirmo strāvu. 1939. gadā tika nodoti pirmie divi hidroagregāti ar kopējo jaudu 17 000 kilovatu. Tika izbūvētas arī pirmās augstsprieguma līnijas Kegums — Rīga un Kegums — Jeriki. Uzcelta Keguma HES atradās Daugavas labajā krastā. Tika ierīkots masīvs betona aizsprosts ar ūdens pārgāzi un 13 aizvāriem kamertipa zivju ceļam. Kreisajā Daugavas krastā darbojās postu siūžas. 1940. gadā jau darbojās visi 3 ieprojektētie hidroagregāti ar kopējo jaudu 51 000 kilovatu.

II pasaules karā, vāciešiem atkāpjoties, tika pilnīgi sagrauta Keguma HES. Pēc Keguma atbrīvošanas 1944. gada 6. oktobrī drīz vien sākās HES atjaunošana.

No 1976. gada līdz 1979. gadam Keguma spēkstacijā veica tālākus celtniecības darbus. Šodien, kad Keguma HES kopējā jauda ir 260 000 kilovatu, visas republikas elektroenerģijas ražošanā tā dod tikai 2 procentus.

1986. gada 20. septembrī notiek negaidīta tilta avārija: veicot svara pārbaudi, iebrauk pēckara atjaunotais posms. Avārijas seku likvidēšana tika pabeigta 1989. gada vasarā.

Arī mēs, pārgājiena dalībnieki šķērsojām Daugavu pa atjaunoto tiltu un nokļūvam Keguma ciematā. Tas tika uzcelts Keguma HES celtniekiem un 1946. gadā ieguva pilsētciemata tiesības. Šodien te dzīvo 2 100 ledzīvotāji.

Pēdējais Sirdsdaugavas pārgājiena notika 12. novembrī, kad to organizēja Rīgas rajona tūristu klubs.

A. BURMISTERS, pārgājiena dalībnieks

Kur mācīties un strādāt?

Izlasījusi 4. novembrī publicēto P. Vilcāna rakstu «Komerškola Līvānos jāatjauno», piekritu autora izteiktajam domām. Pēdējos divos gados ir palielinājies to jauniešu skaits, kuri pēc nepilnas vidusskolas pabeigšanas vēlas strādāt un papildināt zināšanas vakarskolā. Šajā mācību gadā pēc nepilnas vidusskolas pabeigšanas darba gaitas uzsāka daudzi latviešu un krievu piūsmas skolēni, izveidojot vakarskolā Līvānos divas grupas. Skolēniem grūtības sagādā iestāšanās darbā. Tā kā vakarskolā uzņem tikai strādājošos

jauniešus, tad daži vēl nevar savlaicīgi noformēties darbā un līdz ar to iestāties vakarskolā. Jauniešiem trūkst specialitātes, tādēļ darbā viņus pieņem nelabprāt. Tajā pašā laikā rūpniecām trūkst speciālistu.

Jau sen Līvānos ir nepieciešama profesionāli tehniskā skola vai tehnikums, kuri sagatavotu speciālistus Līvānu rūpniecām.

Līvānu 1. vidusskolai un vakarskolai trūkst telpu, kur skolēniem mācīties.

Bijušās skolas ēkā Stacijas ielā un Rīgas ielā, «vecā skola» tika uzdāvināta citām iestādēm.

«Vecajai skolai, kur es kādreiz mācījos, ir nožēlojams izskats, zēli skatīties,» teica Līvānu izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Znotiņš, kad es pagājušajā gadā lūdzu ierādīt telpas vakarskolai sakarā ar skolas kontingenta palielināšanos.

Vienīgi bijušajā skolā Stacijas ielā PMK priekšnieks O. Būnovskis iedalīja telpu ar mēbeļiem jauniešu mācīšanai dienas laikā.

Vai nebūtu laiks vismaz vienu no šīm skolām atdot atpakaļ jauniešiem mācīties gan latviešu, gan krievu piūsmās, jo augstskolas ne visiem ir pa spēkam. Šī skola varētu sagatavot arī Līvāniem nepieciešamos speciālistus.

G. LIVMANE,

Līvānu konsultpunkta vadītāja

Atgriezoties pie publicētā

Mūsu laikraksta 11. novembra numurā materiālā «Ko tirgo autoveikals?» cita starpā bija minēts, ka ar autoveikala darbu ir neapmierināts arī Dzeržinska kolhoza Viktorovkas iedzīvotājs Antons Pastars.

Cita vārdā...

Pirmdien redakcijā ieradās... pats «vēstules autors». Un izrādījās, ka vēstuli redakcijai viņš nav rakstījis, ka viņam nav pretenziju pret autoveikala darbu. Vēstuli rakstījis kāds cits, kurš negodīgi izmantojis Antona Pastara vārdu un adresi. Jāteic, šāds gadījums redakcijas praksē sen nebija piedzīvots. Šobrīd, kad redakcijas pasts ir stipri

pleaudzis, mums nav iespējams pārbaudīt gan faktus, gan arī noskaidrot, vai katras vēstules autora vārds un adrese atbilst patiesībai. Mēs pajāvāties uz cilvēku godīgumu... Diemžēl, kā izrādās, tieši godīguma vienam otram mūsu sabiedrībā nav ne kripatas...

V. KRAUJA

Rajona iedzīvotāju zināšanai

Ar šī gada novembri Preiļu rajonā sāks strādāt Latvijas Sabiedriskās domas izpētes centra rajona filiāle. Tā ir pilnīgi neatkarīga organizācija, kuras uzdevums ir noskaidrot iedzīvotāju attieksmi pret dažādām sabiedriskās dzīves norisēm. Iegūtie rezultāti tiks apkopoti un publicēti presē.

Kā tad isti notiks sabiedriskās domas izpēte?

Centra darbinieki pilnīgi brīvi izvēlēsies no rajona telefonu abonētu saraksta noteiktu iedzīvotāju skaitu, kuriem pa telefonu tiks uzdoti ļoti konkrēti jautājumi. Uz tiem būs iespējami īsi jāatbild. Jautājumus un atbildes varēs uzdot un atbildēt kā krievu, tā latviešu valodā pēc aptaujājamā vēlēšanās.

Lūdzam rajona iedzīvotājus palīdzēt Sabiedriskās domas izpētes centra darbā un sniegt atbildes uz jautājumiem.

Ja rodas kādas neskaidrības vai nesaprašanās, kā arī jebkuros citos ar izpēti saistītos jautājumos lūgums griezties pie centra vadītāja ārsta J. Urtāna personīgi vai pa telefonu 22515 (vakaros) vai 22393 (dienā).

J. URTANS

Preiļu pilsētas vēlēšanu zināšanai

NAV dzirdēts, ka kādā laikmetā būtu konstatēts mīlestības jūtu pārpalikums. It īpaši to deficīts izjūtams mūsu dienās. Kaut daļēji to centies kompensēt Valmieras teātris, sakārtojot repertuāru viesizrādēm.

No aizmiršanas izcelta trīsdesmitajos gados Latvijā populārā Minnē Dīšleres luģa «Kraujēnu mantinieki».

Autore pati 1941. gada 14. jūnijā bija starp tiem, kas aizrestotos va-

jēnos, kur saradušies arī dažādzādi mantas un vieglās dzīves tikotāji, sākas Kraujēnu likteni izskiroša vasara, kuras liecinieki jūs varēsiet kļūt, atnākot uz komēdijas «Kraujēnu mantinieki» izrādi.

Ja M. Dīšlere uz mīlestību paraugas no humorista viedokļa, tad Viljama Šekspīra luģa «Romeo un Dzuljeta» piedāvā vienu no traģiskākajiem mīlestības stāstiem pasaulē literatūrā.

Katram laikmetam ir sava jaunatne, tāpat savi Romeo un Dzuljeta. Režisors Valentīns Maculevičs piedāvā slavenās traģēdijas mūsdienišu versiju. Izrādē, tāpat kā dzīvē, skan divas valodas — latviešu un krievu. Darbības vide, tipi un traģiskā situācija viegli atpazīstami. Bet pāri visam — tīras, gaišas dvēseles bezizeja.

«Romeo un Dzuljeta», — tā ir jaunatnes traģēdija, kurā jūs gaida tikšanās ar lielisku jauno aktieru pāri — Konservatorijas teātra fakultātes 1988. gada absolventus Girtu Kesteri un Ilzi Blumbergu Romeo un Dzuljetas lomās.

Tibalta lomā viesosies Jaunatnes teātra aktieris Igors Ziemeļis. Izrādē ir muzikāla. Lielu estētisku baudījumu sagādā iestudējumam komponētā Mārtiņa Brauna («Daugava», «Sīrano de Beržeraks») oriģinālmūzika.

Iestudējumā piedalās S. Putniņa, L. Dēvica, B. Valante, J. Dauksts, J. Zariņš, J. Samauskis un citi. Mēs viesosimies 22. novembrī Līvānos ar «Romeo un Dzuljetu» un 23. novembrī Preiļos ar «Kraujēnu mantiniekiem».

A. SKUDRA
ATELĀ: I. Ramute — Rita
«Kraujēnu mantinieki»
A. BALTMANA foto

Redaktors P. PIZELIS

16. iecirkņa vēlēšanu komisija pieņem vēlētajus Preiļu rajona izpildkomitejas, bet 17. iecirkņa — pilsētas izpildkomitejas telpās, 18. vēlēšanu iecirkņa komisija — bērnu istabā Daugavpils ielā 66. Pieņemšanas laiks katru dienu no plkst. 16.00 līdz 19.00, izņemot sestdienas un svētdienas. Preiļu pilsētas vēlēšanu komisija

TV VIĻNA

CETURTDIENA, 16. NOVEMBRI. 8.00 — Labrīt! 8.25 — Vernisāža. 8.40 — Stiprie, drošie, veiklie. 9.15 — Cilvēks un zeme. 10.00 — TV skolēniem, no kultūras vēstures. 10.30 — Mākslas filma «Visi pret vienu», 1. sērija. 18.00 — Pusstundu pēc mēcību stundām. 18.25 — Koncertfilma. 18.45 — Zīnas. 18.50 — Zīnas (krievu val.). 18.55 — Mūzikas pasaulē. 19.30 — Jauno dzīvokļu saimnieku problēmas. 1. raidījums. 20.05 — Dokumentālā filma. 20.25 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — Panorāma. 21.35 — «Dialoģi». Politiskais raidījums. 22.35 — Zīnas.

PIEKTDIENA, 17. NOVEMBRI. 8.00 — Labrīt! 8.25 — Jauno dzīvokļu saimnieku problēmas. 1. raidījums. 9.00 — Pusstunda pēc mēcību stundām. 9.25 — Multiplikācijas filma. 9.45 — Mākslas filma «Visi pret vienu», 2. sērija. 18.00 — Koncertfilma «Monoloģis». 18.30 — TV skolēniem. Zinātnes pasaulē. 19.00 — Zīnas. 19.05 — Dienas

zīnas (krievu val.). 19.10 — Lietuvišu mūzika un Baltijas XXIII mūziku konference. 20.00 — Dokumentālā filma. 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — Panorāma. 21.35 — Mākslas filma. 22.50 — Zīnas. 23.05 — Mākslas filma «Eksāmens». SESTDIENA, 18. NOVEMBRI. 9.00 — Zīnas. 9.15 — Dokumentālā filma. 10.10 — TV skolēniem. Runāsim angļiski. 10.30 — Dokumentālā filma. 10.50 — Ekrānā daļiņlāstāji. 11.00 — Estrādes mākslinieku koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — TV skolēniem. No kultūras vēstures. 13.00 — Teātra «Lele» izrāde. 13.45 — Cirka programma. 14.30 — Cerības un likteni. 15.15 — Mākslas filma. 16.15 — Foto-grāfijs. 16.35 — Svešas nelaimes nav. 17.05 — Mākslinieciskā pasākuma. 18.10 — Tautas skola: perspektīvas un problēmas. 18.35 — Reklāma. 19.00 — Zīnas. 19.05 — Dienas zīnas. 19.10 — Molberts. 19.55 — Reklāma. 20.00 — Koncertfilma. 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — Panorāma. 21.35 — Klaipēdas muzikālā teātra izrāde. Pārtraukumā — zīnas.

18. novembrī

PREIĻOS

7.00 Preiļu baznīcā dievkalpojums un aizlūgums par Latviju. Pavadīsim uz Rīgu manifestācijas dalībniekus.

20.00 pilsētas centrā sagaidīsim rajona iedzīvotājus no manifestācijas un visi kopā pa Raiņa bulvāri dosimies uz Isu mītiņu pie rajona kultūras nama.

LIVĀNOS

11.00 aicinām nolikt ziedus pie pieminekļa Līvānu atbrīvotājiem.

21.00 visā rajonā iedegsim logos svečītes, vīlenojoties brīvai Latvijai.

LTF PREIĻU RAJONA NODAĻU APVIENĪBAS VALDE

LIVĀNU PATERĒTĀJU BIEDRĪBAS SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS UZŅĒMUMU APVIENĪBA

18. novembrī ielūdz uz

LATVIEŠU NACIŅĀLĀS VIRTUVES DIENU restorānā «Dubna» un kafejnīcā «Pankūkas».

UGUNSDZESĪBAS NODAĻA

ziņo, ka nodaļas vecākais inspektors V. Volkovs — atbildīgais par normatīvo un tehnisko darbu organizācijām, uzņēmumiem un rajona saimniecībām katru trešdienu profesionālo ugunsdzēsēju vienības priekšnieka kabinetā sniedz konsultācijas un izdod slēdzienus jauno objektu būvniecībā.

PROFESIŅĀLO UGUNSDZESĒJU VIENĪBA UN UGUNSDZESĪBAS NODAĻĀ ir mainīti tālrunu numuri:

- ugunsdzēsības nodaļas priekšnieks — 23751;
- ugunsdzēsības nodaļas inspektori — 22066;
- profesionālo ugunsdzēsēju vienības dežurējošais dispečers — 01, 23062;
- ugunsdzēsības nodaļas rajona pilsētu un objektu apsardzības priekšnieks — 23060;
- ugunsdzēsības nodaļas rajona pilsētu un objektu apsardzības priekšnieka vietnieks — 21155.

Sai brīdī mēs klusi sveces Un tevi atmiņām un ziediem sedzam, Lai silta ir tev dzimtas zemes smiltis.

(J. Rūsiņš)
Izsakām līdzjūtību SOLOMEJAS UPENIECES piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā izvadot. Kolhoza «Vārkava» valde un sabiedriskās organizācijas

Tu, mīlā māt, nu projām aizēj klusi
Tāi ceļā pēdējā, no kura nepārnāk...
(B. Saulītis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Lidijai Vovkai sakarā ar MĀTES nāvi.

Ražošanas apvienības «Jūrmala» Preiļu iecirknis

MAINA divistabu dzīvokli Ventspilī pret divistabu dzīvokli Preiļos vai rajonā. Ir varianti. Tālrūnis Ventspilī: 24578.

IREJU lablekārtotu dzīvokli Līvānos. Tālrūnis: 44209, no plkst. 8.00. Prasīt Annu.

MAINA lablekārtotu divistabu dzīvokli Preiļos pret diviem vienzīnīgu dzīvokļiem. Viens dzīvoklis vēlamā Celnieku ielā. Tālrūnis: 23545.

17. novembrī kolhoza «Rožupe» putnu fermā rajona iedzīvotājiem pārdoš 4,5 — 5 MĒNESUS VECUS PUTNUS.

Cena par vistīnām — 4 rubļi, par gaiļiņiem — 3 rubļi.

Ilgu mūžu nodzīvoji, Daudz darbinu padarīji, Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Bronislavai Valaiņai sakarā ar VIRA nāvi. Līvānu slimnīcas kolektīvs

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtas zemes takām, Jo vārti dzīvībai ir aizvērusies ciet.
(J. Rūsiņš)

Dalām bēdu smagumu ar Raiti Zandersonu sakarā ar MEITAS traģisko nāvi. Līvānu PMK kolektīvs

Mana veca māmuliņa Saldū miegu aizmigusi, Saldū miegu aizmigusi, Guļ dzestrā kapīnā.
(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Venerandu Upenieci, pavadot MĀTI smilšu kalnīnā. «Lauktechnikas» rajona apvienības traktorū, mašīnu apkopes stacijas kolektīvs

Ai, sirmā māt! Lāuj galvu tavā priekšā liekt, — Man cita nav, Ko atmaksal tev sniegt.
(A. Smāgars)

Izsakām dziļu līdzjūtību Bronislavam Upeniekam sakarā ar MĀTES nāvi.

Apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija

LENNINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos Komjaunatnes ielā 1

REDAKCIJAS TĀLRŪNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21906, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīpas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 498 eksemplāru (latviešu valodā — 10 195 eks., krievu valodā — 4 300 eks.).

Indekss 68169. Pas. 1423.